

וארטים לפרשת השבוע

יח א. וישמע יתרו כהן מדין. לשם מה נכתב שהיה יתרו כהן **מדין** למה זה מעניין? וי"ל דאיתא ביבמות כד דאין מקבלין גרים במות המשיח וכן בימות דור ושלמה לא קיבלו גרים, וטעמא משום שכשעם ישראל מצליח זה לא חכמה שמתיגירים, כי הגרות הוא בגלל ההצלחה של עם ישראל, וכמו בימי מרדכי ואסתר כתוב ורבים מעמי הארץ מתהדסים. ואי"כ כאן אסתר קרעת ים סוף ויעציא"מ לא קיבלו גרים מאותו הטעם, ואי"כ לכאורה קשה למה קיבלו את יתרו? לכן אומרת התורה שיתרו היה כהן מדין, דהיינו כי בגמ' ביבמות עו הקשו כיצד נשא שלמה את בת פרעה הרי לא קיבלו גרים בימי שלמה. ותי' הגמ' מכיוון שכל הטעם שלא קיבלו גרים הוא רק משום שהגרים רצו כבוד וגדולה לישראל, והנה בת פרעה היה לה כבוד וגדולה בלאו הכי כי היא היתה בת מלך, והי"ה יתרו, אומרת התורה, שלא התגיר משום כבוד וגדולה, כי הוא היה כהן מדין והיה לו מספיק כבוד ולכן קיבלו את גירותו, ומזה הטעם נכתב כהן מדין.

יח א. וישמע יתרו כהן מדין חותן משה את כל אשר עשה אלוקים למשה לישראל עמו כי הוציא את בני ישראל מארץ מצרים. הטעם שכתוב אלוקים שהוא מידת הדין, הרי צ"את מצרים זה מידת הרחמים ואי"כ למה לא כתוב הדין? אומר ה"חונות התורה" ע"פ הגמ' בזבחים קב. דמידת הדין שהיתה ביסנה" היא משום שכשמשא לא רצה ללכת לגאול את ישראל, חרה אף ה' בו ונטל ממנו את הכהונה והעבירה לאהרון. והנה כאן בפסוק הבא, כתוב ויקח יתרו את ציפורה אחר שילוחיה. ובחז"ל כתבו-אחר שגירשה. ולפי"ז י"ל שיתרו שמע מה שעשה אלוקים למשה. היינו שבמידת הדין לקח ממנו את הכהונה, וכעת הוא יכול להינשא לגרושה. ולכן ממשיכה התורה-ויקח יתרו את ציפורה אחר שילוחיה, להחזירה למשה.

יח ב. ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חותן משה לפני האלוקים. וברש"י שם ומשה היכן היה, אלא שהיה עומד ומשמש פניהם... "לפני האלוקים, מכאן שהנחה מסעודה שתי"ח מסובין בן כנהנה מזיו השכינה" עכ"ל. קשה כאן ב' קרשיות א'. אך משה היה עומד ומשמש עליהם, הרי איתא בחז"ל (תוסי' בב"ב) שמשה היה מלך כל 40- שנה במדבר, וקיי"ל (כתובות ז.) מלך שמחל על כבודו אי כבודו מחול. ועי"ן (הכן מצינו כאן כל הנהנה מסעודת ת"ח כנהנה מזיו השכינה: וי"ל ע"פ סוטה מא. דאיתא שם שמלך צריך לנהוג כבוד בעצמו, ופרכינן והרי אגריפס המלך עמד וקרא בתורה, ורחמנים שבחוחו שהכניע עצמו לתורה, ולמה שבחוחו הרי הוא היה צריך לנהוג כבוד בעצמו ולעבד? ומתרתצ הגמ', מצווה שאני, וביארו שם בתו"ש שכיוון שזה היה **בעצרה** היה מותר לו לעמוד במקום שכינה. וממילא הכל מובן. משה עמד ושימש עליהם, ואיך שימש אותם הרי אסור למלך להוריד ממכבודו, ולכן ממשך רש"י שכשת"ח אוכלים יחד חווי כנהנים מזיו השכינה, ובמקום שכינה שיר למלך למחול על כבודו. גרש כרמל. עיר דוד.

יח ז. ויצא משה לקראת חותנו. פרש"י כבוד גדול נתכבד יתרו ובאותה השעה כיוון שיצא משה יצא אהרן נדב ואתיו ביום וראה אותם וישמע ואינו יוצא. משה דלכאורה דברי נביאות יש כאן, דמנ"ל לרש"י שאהרון ונדב ואביהוא יצאו, דבשלמא כל ישראל שיצאו בגלל ששמה יצא. הוא מובן מסברא, אך מנלן דאחרן ונדב ואביהוא יצאו. וי"ל דהוכחת רש"י מהלשון ויצא ומדלא כתוב ויך, אלא ע"כ שהוא כמו רש"י בפרשת ויצא דאיתא שם שהלשון ויצא ממלדנו שפנה זיוה והדרה של העיר. והנה לא אהרן נשאר אלא זה שפנה פונה זיו והדר העיר, ולי"ז ליעקב שיצא מבאר שבע ונשאר שם יצחק, דהתם יצחק היה דין ויעקב רחמים, ואי"כ פנה זיו והדר העיר מבחינה של רחמים, אבל משה ואהרן הי"ה שקולים בדיוק אותו הדבר ואם אהרן היה נשאר בעיר לא היה כתוב ויצא-שפנה זיוה והדרה של העיר. והנה רש"י ב"אחרי מות" כתב שנדב ואביהוא היו יתר ממשה ואהרון, ואם הם נשארו אז היה צריך להישאר יתר העיר, אלא ע"כ שגם הם יצאו ומי רואה אותם יוצאים ואינו יוצא.

יח ט. ויחד יתרו. רש"י כתב כאן גר עד עשרה דורות אל תבזה גוי בפניו. יש לעיין מהו השיעור הזה של עד עשרה דורות שמצינו בהרבה מקומות בש"ס לגבי גרים? וי"ל דהנה מצינו בירושלמי דבריה בטלה בשעור של תתק"י והנה בכל אדם שותפים ביצירתו אביו ואמו חצי חצי. ובדור השני יש בו רבע מכל אחד, ובדור השלישי שמינית, וברביעי אחד מסד"ו. ובחמישי אחד מלב'. בשישי אחד מסד'. ובשיעי אחד מכתח"י. ובשמיני אחד מטרתי, ובתשעי אחד מתתק"י. נמצא שאדם בצאצא של דור עשירי שלו יש בו יותר מאלף וכד' חלקים, שהוא כבר שיעור ביטול בריה, ואי"ל ליחס אותו כלל לדור עשירי לפניו. ולכן גר עד עשרה דורות עדיין יש לו איזה זיקה לסב סבו, שפא"כ אחר עשרה דורות בטלה לגמרי כל הזיקה. הגר"א.

יח ט. ויחד יתרו. דעת רב שיתרו עשה ברית. יש לעיין איך עשה ברית הלא במדבר לא היה רוח צפונית והוא סכנה ויש דע וחי בהם! וי"ל שיתרו היה עדיין גוי כשמל עצמו ולגוי אין דין וחי בהם. דרך פיקודך.

יח יד. מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב וגוי. איתא בשבועות ל. שאסור לדיין לדון יחידי אאי"כ הבע"ד קיבלהו עליהם, ותימיד בע"ד מעמידה מלמד במקום שקיבלו ע"י דין שיודנים יחידי. אומר המשך חכמה לפי"ז מובנת טענת

יתרו, מדוע אתה יושב לבדך לדון? ואם תאמר שקיבלו עליהם, אז למה כל העם ניצב עליך בעמידה אם במקום שקיבלו ע"י שיתודנים יחידי אז הבעה"ד יושבים ואילו כאן עומדים. ויען משה ויאמר : הרי יש ב' טעמים למה צריך ב"ד של ג. א. משום השראת שכינה שקיים רק בג. ב. משום שבמקום יוכיח יבוא השלישי יוכריע. והנה אצל משה לא היו ב' הבעיות האלו כלל. כי הבעיה הראשונה לא קיימת כי אצל משה שרתת השכינה אפי' שהיה לבדו, וזה מה שכתוב כי יבוא אלי העם לדרוש אלוקים היינו שאלוקים עמו, ולגבי הטעם השני, אף אחד לא יחלוק על משה שלימד את העם את התורה וזהו ושמע והודעתה את חוקי האלוקים.

יח יד - יט. מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך וגוי. איעצך ויהי אלוקים עמך. קשה מה שאל יתרו מדוע אתה יושב, הרי הוא ראה שבאים לשאול שאלות ולכן הוא יושב. ועוד מה זה שאמר ויהי אלוקים עמך, וכי עד עתה לא היה אלוקים עמו? והנראה לומר בזה, אומר הימעישה רוקח, דהנה איתא בפסוק אלוקים ניצב בעדת קל בקרב אלוקים שיפטו, והיינו שהקב"ה שוכן בב"ד, ואין לומר שנמצא בזמן שבעלי דינים שם, כי אחד מהם הוא משקר ודובר שקרים אינו מקבל פני השכינה (סוטה מב), אבל הקב"ה שוכן בתוכם זה בזמן שהבע"ד יוצאים והדיינים נשארים לדון בענייניהם (כך במבואר בזוהר), והנה זה הכל כשדינים שלוושה, אבל כשמשמך דן לבד הבעה"ד אין יוצאים, ואין אלוקים עמו כי אחד מהבע"ד הוא משקר, וזהו שאמר יתרו מדוע אתה יושב **לבדך** וכל העם ניצב עליך, הדגש שלו היה על לבדך, והעצה היא שימנה דיינים ואז ששיחיו שלושה יהיה אלוקים עמך, כי אלוקים ניצב בעדת קל.

יח טו-ז. כי יהיה לכם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו. הלשון בא אלי זה קשה, כי היה צריך לכתוב באו אלי. וי"ל ע"פ הנפסק בשי"ע חור"מ, שאף שבאה לדיין שאלה שהוא כבר דן בה בעבר אסור לו לפסוק על סמך המשפט ההוא, אלא חייב לעיין מחדש על כל הדין. וזה כוונת הפסוק: כי יהיה לכם דבר שכבר בא אלי, היינו שהמילה בא מתייחסת למילה דבר, כלומר שהדבר כבר בא אלי, אך ופוטלי בין איש ובין רעהו, כלומר שאדון בדבר כמו דין חדש. עו"יל שכידוע באיסור והיתר אנשים סומכים על חבר שישראל את השאלה, משא"כ דיני ממונות אדם לא יסכים לשלוח אותה השכן לרב שיכריע דיני ממונות שביניהם, והוא עצמו יבוא לשאלו את השאלה. זה ה"מאן? אבל בדור המדבר אנשים היו נעלים, וכשהיה להם דבר, היינו ריב דיני ממונות, אזי **בא** אלי בן אדם אחד כי השני סמך עליו.

יח כ. והודעת להם את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון. הגמ' בב"מ ל. אומרת שכונת הפסוק היא כז **והודעת** אז בית חיימה והיינו תלמודא ואומנותא, **את הדרך** אז גמ"ח, אשר **ילכו** זה ביקור חולים, **בה** זה קבורה, המעשה זה הדין, אשר יעשון זה לא לפנים משורת הדין. מקשה ע"כ הבה איש חי בספרו בן הויזעד מה יתרו הכניס את העניין הזה לכאן, הרי הוא בא ליעץ בעניין ריבוי האנשים שבאים לדון ולמה הוסיף את כל הנאום הזה בענייני חסד ואומנות? ותירץ שם שזה גופא מ"ש שבא יתרו לומר הנה יש עליך כ"כ הרבה אנשים ולמה כי כל אחד תובע את השני דיני ממונות וסכסוכים ולמה זה קורה כי אנשים משועממים, לכן תלמד אותם אומנות כך הם יהיו עסוקים באומנותם ולא יהיה להם פנאי לתבוע את השכנים, גם בגלל הנזק שיגרם להם בהפסד יום עבודה, וגם בגלל שיהיו עסוקים באומנותם. דבר שני תלמד אותם לעסוק בגמ"ח ומי שעוסק בגמ"ח בדרך כלל הוא נהיה באופן טבעי וותרן. וגם שיתעסקו עם חולים ומתים ואז הם יראו איזה צרות נוראיות יש בבתי חולים, וסוף אדם למיתה, הם לא יתעסקו בקטנות בענייני ממון, ומה שישאר אחי"כ למי שכן יבוא לתבוע תלמודא את הדינים ולפנים משורת הדין.

יח כב. כל הדבר הגדול יביאו אלוים וכל הדבר הקטן ישפטו הם. בהמשך הפרשה כשעשה משה כעצתו תאמר את הדבר **הקשה** יביאו אל משה. הקשה ולא הגדול? וי"ל שיתרו דיבר במושגים גדול ובחוקות הגויים משפט על סכום גדול הוא משפט נכבד וגדול ואילו בסכומים קטנים הוא משפט קטן ופועל, אבל בישראל דין פרטת כדן מאה וסכום גדול דינו כסכום קטן, לכן כשהורה משה לדיינים כיצד לפעול נקט בלשון הדבר הקשה שהוא קשה ומסובך מצד עצמו שאתו יביאו אליו. רבי חיים ברלין.

יח כב. ושפטו את העם בכל עת. התוספת בכל עת נראית קצת תמוחה כי היא לשון שאינה מצויה במקרא? וי"ל דהא קיי"ל שאין דנים בלילה וכתב הסמ"ע חו"מ סימן ה ס"ק ז דלאור הנה אפשר ללון בלילה, והנה במדבר היה עמוד אש בלילה כל כתוב ושפטו את העם בכל עת לגלות לנו שלאור אפשר לדון גם בלילה. משך חכמה.

יח כג. אם את הדבר הזה תעשה וגו'על מקומו יבוא בשלום. איתא בברכות סד. הנפטר מתחבר אל יאמר לו לך בשלום. אלא בשלום וכו'. הנפטר מן המת יאמר לו לך בשלום. ולפי"ז צ"ע איבא אמר יתרו למשה וגם כל העם הזה על מקומו יבוא בשלום. אומר הח"ח, ד"יל ע"פ מה שכתוב שמי שחייב לשני כסף ירד בגלגול, ואמר יתרו תמנה דיינים טובים לדיני ממונות וכל העם הזה יבוא בשלום, ולא ירדו בגלגול כמו שאומר למת ינוח על מקומו בשלום.

יט ב. ויבאו מדבר סיני. הנה הר תבור והר כרמל רצו שהקב"ה יתן עליהם את התורה, והקב"ה לא רצה משום שהיו גבוהים וגאוותנים, ומבואר בב"ב שהיו גבוהה ד' פרסאות שהוא 32000 אמה. והקב"ה הבין את התורה על

פרשת יתרו תשפ"ג

הר סיני שהוא נמוך יותר וכתוב במדר"ר פרשת בא שהוא היה 500 אמה. והנה לכאורה למה הקב"ה לא הביא את התורה על מישור לגמרי? י"ל שגם בתורה צריך קצת גבהות הלב ומבואר בסוטה ה' שמשינית שבשמינית מותר לת"ח שיהיה בו גאווה, וד"ז נלמד מהר סיני שהוא 500 אמה והוא בדיוק שמינית שבשמינית מ- 32000 אמות. חנוכת התורה.

יט ג. ומשה עלה אל האלוקים. איתא בשבת פח: בשעה שעלה משה למרום אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה מה לילוד אשה ביננו, אמר להם לקבל תורה בא, אמרו לפניו תנה הודך על השמים אמר לו הקב"ה החזק בבסא כבודי והחזר להם תשובה, אמר להם משה כלום יצה"ר יש ביניכם מיד הודו לו לקב"ה. לכאורה יש לךדקך מדוע מיד הודו לו, ותו הלא התורה היתה בשמים כבר אלפיים שנה ומדוע תעוררו רק עתה לבקש. וי"ל אומר החיד"א דמצניו בקידושין רק. שגדול המצווה ועושה יותר ממי שאינו מצווה וכתבו שם החו"ס בטעם הדבר כי המצווה ודאג יתרו ומצטער מפני היצה"ר. ולפי"ז אפשר לומר שעד אותו הזמן סברו המלאכים שגדול אינו מצווה ועושה כעת כשראו שמשא בא לקבל התורה הבינו שגדול המצווה ועושה, אמר להם משה בבי"א לנו יש יצה"ר ולכן גדול המצווה ולכם אין אז לכם גדול האינו מצווה.

יט יז. ויתיצבו בתחתית ההר. אמר חז"ל תלמד שכפה עליהם את ההר אם אתם מקבלים את התורה מוטב, ואי"ל שם תהא קבורתכם. שבת פח: וקשה למה שם תהא קבורתכם? ונראה לבאר ד"ז ע"פ דברי הגמ' בסנהדרין לט. שמסופר שם על מין אחד ששאל את ר' אבהו הרי הקב"ה כהן שנטמר ויחול לי תרומה ואיך נטחר אחרי קבורת משה במה הוא טבל? ועי"ש מה שתיירץ ר' רבי אבהו. ובתו"ש שם הקשה מדוע לא שאל איך בכלל נטמא למשה הרי הוא כהן, ותירצו בתו"ש משום דישראל נקראו בניס למקום ושיר לכהן להיטמא לבנו. והנה בשבת שם איתא שבב' דברות הראשונות פרחה נשמתם של ישראל, והקב"ה החיה אותם, וצ"ל שהחיה אותם אפי' שבכיבול הוא נטמא משום שישראל נקראו בניס, אלא שכל זה רק אם יקבלו את התורה אז הם נקראים בניס, אבל בלא"ה שם תהא קבורתכם כי הקב"ה כהן ולא יטמא להם.

כ ז. אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ. מובא בגמ' אכל פוטיטא (שרץ המים) לוקה ארבעה, נמלה לוקה חמש, משום שרץ השורץ על הארץ, צרעה לוקה 6 משום רץ העוף. והסימן לזה שכלל שהשרץ נמצא במקום יותר גבוה האוכל לוקה יותר מלקות. ולכן השורץ בים שהוא נמוך מהארץ לוקה 4 ובארץ שהוא גבוה יותר לוקה 5 והוא העוף שבשמים לוקה יותר. ודבר זה מרומנו בפסוק שלפנינו. **אשר בשמים** ר"ל האוכל משרץ הפורח בשמים לוקה **ממעל** כלומר יותר מכולם, **ואשר בארץ** והיינו ששרץ השורץ בארץ לוקה **מתחת** דהיינו פחות משרץ העוף, **ואשר במים** אז לוקה **מתחת לארץ**. ר"י פתיה.

כ ז. כי לא ינקה ה' את אשר ישא את שמו לשוא. הטעם ששבעת שווא היא העבירה היחידה שכתוב בה לא ינקה, אומר רבי מאיר מפרמישלאן, כי כל עבירה נכתבת בשמים בספר דורותיו, וכעשושה תשובה היא נמחקת. אבל שבעת שווא שנשבע בשמו של הקב"ה כיוון שזה שם השם אסור למחוק. ולכן לא ינקה (לא ימחק) את אשר נשבע לשווא.

כ ח-ט. וזכר את יום השבת לקדשו. ששת ימים תעבוד ועשית לאמלאתך ביוםם השביעי שבת לה'. הגאון מקשה בשביל מה הוצרך לומר ששת ימים תעבוד, הרי בא לומר דין דביום השביעי תשבות. ועוד מה זה ועשית **כל** מלאכתך, מה זה כל. וי"ל, אומר הגאון, ע"פ שבת סט. אמר רב הונא היה מהלך במדבר ואמר יודע שבת מונה שישא ימים ומשמר יום אחד, ויש עובד רק כדי פרנסתו ואפילו ביום ההוא שמשמר. וזה מה שאמרה תורה זכור את יום השבת לקדשו-היינו שתזכור תמיד מתי יום השבת עי"ז תרוויח ב' דברים: א' ששתי ימים תעבוד ועשית **כל מלאכתך** ולא רק כדי פרנסתך. וישת שביום השביעי שבת **לה'** אלוקיך ולא תעשה כל מלאכה כלל, אלא תוכל לשבות לגמרי.

כ ט - י. ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך. ויום השביעי שבת לה' אלוקיך. להלן בפרשת ויקהל שיעה הכתוב ואמר ששתי ימים תַעֲשֶׂה מלאכה ובוים השביעי יהיה **לכם** קודש. וי"ל דאיתא בשי"ע שבנ"א שאינם עוסקים בתורה כל השבוע יעסקו יותר בתורה בשבת. אבל בני"א שעוסקים בתורה כל השבוע ימשיכו בשבת קצת אוכל ושתיה. והנה ששת ימים תעבוד הוא שמלאכתם נעשית על ידם אז יש דין ביום השביעי **שבת לה'** והיינו להקדישו רק לתורה כי כשעובדים במשך השבוע אז בשבת צריך להקדיש הזמן ללימוד, אבל להלן בויקהל זה ששת ימים תַעֲשֶׂה מלאכה והיינו שמלאכתך נעשית ע"י אחרים (וכדאיתא במכילתא ויקהל שכשבני אדם עושים רצונו של מקום אז מלאכתך נעשית ע"י אחרים), ואז יש דין שביום השביעי יהיה לכם קודש והיינו לכם שהשבת יהיה לו דין של לכם.

כ ב. כבד את אביו ואת אמו. הגמ' בקידושין לא: אבא אומר השקני מים ואמא אומרת השקני מים איזה מהם קודם: אביו קודם, שאתה ואמך חייבים בכבוד אבין. ושאלו תלמידיו את הגר"ח מבריסק הרי אבא נחשב לאבא רק כמח רבו וחוקה, ואמא היא בודאי האמא, ואי"כ לאבא ספק מוציא מידי ודאי, ויהיה עליו לכבד את האמא? ותיירץ הגר"ח (מובא בסניטיל) שאם יעשה כבוד אמו מחמת שהאבא הוא אביו ספק והיינו שחושד שם שזינתה, אין לך בזיון גדול מזה, ולכן הנח כבוד אמך.

מצוות עונג שבת

בפרשתנו זכור את יום השבת לקדשו. ואיתא ע"כ בגמ' ביצה טז. תנו לב לזכור תמיד את יום השבת, שאם נזדמן לי כי חפץ יפה, תהא מזמינו לשבת. אמרו על שמא חזקן, שכל ימיו היה אוכל לכבוד שבת. כיצד: ביום ראשון היה הולך לשוק ומחפש בהמה נאה לכבוד שבת, ואומר: זו לשבת. למחרת כשהיה עובר שוב בשוק, אם היה מוצא בהמה אחת טובה יותר מהראשונה, היה קונה את השניה לשבת, ואוכל את הראשונה כדי שהטובה יותר תהיה לכבוד שבת, וכן בכל יום ויום, נמצא שכל אכילתו היתה לכבוד שבת. נאמר בנביא ישעיה אש תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש ה' מכבד וגו' אז תתענג על ה' והרכבתך על במתי ארץ והאכלתך נחלת יעקב אביך. אמר רבי יוסי: כל המענג את השבת נותנים לו נחלה בלי מצרים, (בלי גבולות) רב נחמן בר יצחק אמר: ניצול משעבוד אביו. ר' אמר: נותנים לו משאלות לבו. איתא בגמרא: שאל רבי יהודה הנשיא את רבי ישמעאל, עשירים שבשאר ארצות בזכות מה זכו לעושרם? אמר לו: בשביל שמכבדים את השבת. ובשבת קיט רבי חיאי מספר שהוא התאחר אצל עשיר ענק מאוד והגמ' מביאה תיאורים שהשולחן שלו לבד היה שוקל טונות של זהב ממשכיה הגמ' שאלו רבי חיאי: בני בזכות מה זכית לכך? אמר לי: מוכר בשר היתיי, ומכל בהמה שהיתה נאה אמרתיו זו תהא לשבת, אמרתיו לו אשירך שזיתי, וברוך המקום שזיך לכך. איך מקיימים עונג שבת מבואר בגמ' באוכל משובח וכתב הרד"ק (ישעיה נח ג) מצות עשה לענג הגוף ביום השבת מאכלים עריבים וטובים, והגמ' מביאה את סיפורי הידוע של יוסף מוקיר שבת שהתעשר בזכות שכבד את השבת בדגים טובים. הרב פינקוס בספרו על השבת מביא ע"כ שלכאורה קשה הלא השבת היא קדושה ואף אפשר להתנהג בדברים גשמיים כאוכל טוב וכדו'! אומר הרב פינקוס כשאדם נמצא בביתו הפרטי והוא חושב על הגדלות שלו באמת הוא איננו צריך לאכול, ואדרבה מעלה גדולה היא מידת הפרישות, וההסתפקות במועצ. אבל אם למשל הוא היה בבית רבו שהוא גדול הדור והוא יכבד אותו לאכול עמו מאכלים טובים האם הוא יאמר אני מסתפק במועצ תביא לי לחם יבש ומלח!!! ברור שלא, כי אצל גדול הדור כל הרכונות בטלים לרצון הצדיק כי אין מסרבין לגדול, כששבת נכנסת אנתנו כביכול לא 'בתמנה'! נמצאים אנו בביתו של השם יתברך, אנו אורחיו הסועדים על שולחנו, והשם יתברך אומר לנו: ברצוני שתיהנו מהמטעמים שלי, ואין מסרבין לגדול, אנתנו חושבים רק על רצונו ה' כביכול אוכלים ושותים יחד, והאכילה מביאה לקירבת ה' אדירה. זהו עניינה של מצות עונג שבת.

אומר הוזהר"ק האדם שאוכל ושותה ושמח בשבת ובימים טובים. כל מה שמוציא על האכילה והשתיה, הוא ילוננו להקב"ה בהלואה, והקב"ה יתן לו כפל כפלים מכל מה שהוציא על זה. וכתב בתיקוני הוזהר (תיקון י"ט דף לח) וז"ל: ובשבת נאמר: לוו עלי ואני פרר ומי שלא מוסיף באכילה ושתיה בשבתות ימים טובים, השבת סגורה בעדו, ובגלל זה אמרו רז"ל כל המוסיף מוסיפין לו וזה תוספת רוח קדושה, וכל הגורע, גורעין לו נשמה יתירה, ונשאר עני. ואם הוא חכם, מסתלקת ממנו חכמותו, ואם הוא עשיר בממון, מסתלק הממון ממנו, ונשאר עני. יבש. כמו שהוא מנע מלמעלה נשמה יתירה, שהיא נשמת כל חי, ונשאר יום השבת עני, כך מתרחקות ממנו ברכות העליונות, וזה מדה כנגד מדה, וכל מי שמוסיף בשבת, צומצמת לו מזה הרבה טובה. עני כספר חמדת ימים דברים נפלאים על מצות עונג שבת. תני הוצאות שבת האיש הירא אפילו אם הוא צריך לאחרים, אם יש לו מעט משלו צריך לזהו עצמו לכבד את השבת ולענונו, כי לא אמרו עשה שבת חול ואול תצטרך לבריות אלא למי שהשעה דחוקה לו ביותר. ואמרו רז"ל כל מזונותיו של האדם קצובים לו מראש השנה, חוץ ממה שמוציא לכבוד שבתות וימים טובים וכו' וכל אשר יוציא לכבוד שבת הן מעט הן הרבה, כל אחד לפי שיעורו, הן השמים כופלים לו. ועל כן האיש שחשב יזהר שלא להניח עונג שבת בשביל הוצאה יתירה. וכל המענג את השבת מעוני סופו לקיימה מעושר. **אמר רבה בר בר תנה**: יום אחד הלכתי עם ישמעאל אחד, ונשאתי משא, על כתפי. ואמר לי הישמעאלי: שקול יתרבי, ושדי אגמלאי! "הרם משאך, והשלך על הגמל שלי". והוא הנרצה לענין השבת, דאף אם ימצא דך משא כבד ללוות מעות מבני אדם לענג את השבת, אל תאמר אקיים בעצמי עשה שבתך חול, אלא השלך על ה', כמו שאמר התבוב והתענג על ה', אף שהוא יתרב, משא כבד, למצוא מעות לכבד את השבת, השלך על ה', כמו שאמר הוא יתעלה, "בני לוו עלי קודשו קדושת היום והאמינו בי ואני פורע", והוא יכלכלך, כי לא יתן לעולם מוט לצדיק, אלא מתמוטטין וחוזרין ועולין, ולפי רוב הכבוד והעונג, מוסיפין להם במדה גדושה.

האדמו"ר רמ"מ מרימנוב היה אומר: שיש לאדם לכון באכילת השלש סעודות של שבת קודש, כשאוכל פרוסת המוציא בלעיסה ראשונה, יכוין שע"י האכילה הזאת לא יחסר לו מזונו של יום ראשון הבא עליו לטובה, וכן כשלוקח לעיסה שניה לתוך פיו יכוין שלא יחסר לו ביום שני, וכן לכל יום מששת ימי המעשה ועי"ז ימשיך פרנסה לכל ימות החול.

בספר נפש שמשון (שבת) מסופר על ראש שמשון דוד פינקוס שבדרך כלל לא היה לו שג' ושיח עם הוויות העולם הזה ורענונגיו, בששת ימי המעשה כמעט ולא אכל אכילה

מאמרי מוסר וסיפורים מענייני הפרשה

של ממש, לא חשב על ענייני אוכל ובודאי שלא חיפש תענוגים אחרים, הנה בערב שבת קודש, יצא מגדרו תרתי משמע, הוא יצא מד' אשבות ביום ערב שבת קודש אל חנות המכולת, הקניות לשבת קודש קיבלו גוון אחר, מיוחד, ושעת הקניה גופא היתה עסק של עבודה שלימה תמימה ומיוחדת. במשך תקופה מסויימת צירף אליו שני אברכים, כדי ליחס במוצת האמונה בה', ותוקף קדושת השבת שהיא יסוד האמונה, ובכך הוא ביקש להעניק לחם את המימד האמיתי וההתייחסות הגבוהה להכנות לשבת קודש, ללמוד וללמד שהקניות לשבת אינן עסק גשמי, אלא עבודה רוחנית, בדלים העומדים ברומו של עולם. אחד מבודאי אברכים העניק תיאור קצר על אותה שעת קניות 'בחברותא' עם הרב זצ"ל. היינו נכנסים עם הרב אל המכולת, ומיד בכניסה היה לוחש לנו בסערה, זכרו: החנות עתה כולה שלכם, הכל בחינם, הכל ביד רחבה, הכל על חשבון הקב"ה, כמו שאמרו רז"ל (ביצה טז.) "כל מזונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה ועד ראש השנה, חוץ מהוצאות שבת ויום טוב, ואם הוסיף מוסיפין לו!" הנה אם היו מציעים לים לערוך קניות במכולת בחינם, האם לא הייתם קופצים על ההזדמנות וממלאים עגלות שלמות?! ובכן יש לכם הזדמנות חד שבועית, לערוך קניות לשבת על חשבון של מלך מלכי המלכים הקב"ה. נקל לתאר כיצד נראו הקניות האלו הקדמה זו, קנינו ביד רחבה ועל פי המבואר בשו"ע ריש סי' רמב עד כמה מותר להרחיב את ההוצאות, וביד בלב עם הדגים ורוב מטעמים מיני מתיקה ומגדנות של לחם, רכשנו עולם חדש, עבודה של אמונה, עבודה של בטחון, רכש דביקות בקב"ה, כל תחושה עמוקה ופנימית כי בידו אנתנו, כאשר אנו מוקפים בחביבותו הטהורה של הרב זצ"ל. בנו שהתלווה אליו בהזדמנות 'לעבודת הקניות' שאל, אבא, הניחא לענין המוצרים המשמשים לעונג שבת, עליהם ודאי התכוונו רז"ל "חוץ מהוצאות שבת וימים טובים" אולם מה באשר לאותם מיני מתיקה או מוצרי מותרות הנשארים ובאים לבסוף לידי שימוש בשאר ימות השבוע, והלא אינך קונה בצמצום לשבת בלבד, אלא ברוחב לב, כאשר סביר להניח כי יישאר שפע גדול גם לששת ימי המעשה? עמד אביו על דעתו ואמר, אין זה משנה מתי משתמשים בפועל במצרכים אלו, ואמרו ואני קונה את המוצרים כולם לכבוד שבת המלכה, ומאחר לכך, הרי שאינם על חשבוני, אפילו אם בסופו של דבר באים הם לידי שימוש במשך השבוע. את הגישה הזו, על פיה הקניות הנערכות לכבוד שבת קודש אינן כרוכות בהוצאה כלשהי, אלא הן על חשבון של מלך מלכי המלכים הקב"ה, הביא לידי ביטוי לא רק בקניות שערך הוא עצמו, הוא הקפיד להחיל את התחושה המעשית של אמיתות דברי חז"ל גם לילדיו, כאשר מפעם לפעם העניק להם בערב שבת את ההזדמנות לגשת למכולת, ולקנות ככל העולה על לבם, מחלקים עתה ממתקים בחינם במכולת הכריז בביתו... יכולים אתם ללכת ולקנות ממתקים כרצונכם לכבוד שבת... "כל מזונותיו של אדם קצובים, חוץ מהוצאות שבת ויום טוב" היום לא עולה כסף, הילדים מיהרו אל המכולת וקנו לכבוד שבת קודש, גם אם בכל ימות השבוע לא שידר בביתו תחושה של צמצום או דחקות, לא מותרות חלילה, הרי שבשבת קודש היה השפע גדול שבשבתים מבלי כל השוואה לשאר ימות השבוע, כי התורה קבעה שישנה אפשרות להתענג בתענוגים ברווח גדול על חשבון אוצר המלכה, ומי לא ניצל הזדמנות נפלאה מעין זו. ואגב כגון בשבתות בהן שהתה משפחת פינקוס מחוץ לביתה, כגון בסמינרים שנערכו בבתי מלון שונים, זכר לצייד את בני ביתו במיני מתיקה ובשתיה ברוחב לב, ולטול עמו את כל הכבודה הזו אל מקום האירוח, מי יודע מה יגישי לנו במקום זה היה טוען, ומודא לא היה יחסר חלילה מאומה מהנצרך, כדי לכבד ולענג את השבת. זהו רק פן אחד 'לעבודת הקניות לכבוד שבת קודש' אולם פנים נוספות היו לה'יעבודה' זו.

הרבנתי פינקוס ע"ה שתמיד נמנעה מלהשתמש בתלמיד חכם ועשתה ככל יכולתה שבעלה לא ייאלץ לעסוק בענייני הבית, ידעה שביום ערב שבת הרב נוטל לעצמו זכות וחלק בהכנות לשבת, את אותם מצרכים שקנה במכולת, השתדל לשאת בעצמו אל ביתו, רבה של הקהילה, (ק"ק אופקים) היה סוחר ארגוני שתייה, מאכלים וממתקים בעצמו, כאשר תושבים היו מבטיים מפעם לפעם על המחזה בהתפעלות. גם בעל שהותו בחו"ל לצורך הרצאת תורה הקפיד הרב זצ"ל בכל הנוגע להנכה לכבוד שבת. מספר תלמידי שהיה עמו בעת שהותו 'בכולל בסאן דיינו שבצי"לה' כי את האוכל במשך ימות השבוע הכינו האברכים בעצמם בתורנות, אולם ביום ששי לאחר התפילה, הכריז ברגש קודש, כולם לצאת מהמטבח אל היום שלי. כך במשל מספר אחד שכונתי, כי בערב שבת הגדול אשר חל ב"י"א ניסן הוזמן לרעייתו לפגוש ברבנית פינקוס, כטבען של נשים התגלגלה השיחה ונסובה אודות ההכנות לחג הקרב ובא, ובתוך כדי הדברים שאלה השכנה את הרבנית ע"ה והא תתורן בביתה כבר נקי ומוכשר לפסח! את התשובה לה זכתה, לא העלתה השכנה אפילו בדמיונה התנור מוכשר לפסח! הגיבה הרבנית בנוסח של פליאה!! הכיצד ניתן כבר להכשיר את התנור בערב שבת הגדול? הלא צריך עדיין לאפות עוגות לכבוד שבת המלכה... יתר על כן, יום ששי בביתו היה מוקדש כולו אך ורק להכנות

לכבודה של שבת, ואחד מבני הבית מספר על אותו יום ששי בתחילת חודש ניסן בו הסתיימו ההכנות לשבת מוקדם מן הצפוי, והרבנית החליטה לנצל את ההזדמנות ולהספיק להתקדם לקמא בהכנות לקראת פסח, היא המריצה את הבנות לסדר את אחד הארוגות, ולנקותו היטב מכל פירור של חמץ, העבודה התנהלה בשמחה בחדווה של מצוה, אולם משגדע הדבר לאבא זצ"ל מיהר להביע את חוסר שביעות רצונו בערב שבת לא עושים דבר שלא נוגע להכנות לשבת, אפילו לא לכבד פסח, בערב שבת רק מתכוונים לשבת. סיפור נוסף מספר אברך מיוהנסבורג, שכאשר הרב התארח בביתו בשבת ומנהגו היה לא לאכול בשר מחוץ לביתו מטעמי הידור בכשרות, אולם חמין יש להכין, טרח אפוא והכין חמין פרווה ללא בשר, אולם א"כ מה המיוחד 'בחמין' של שבת' כזה, הוא הוסיף לחמין 'שוקולד שוויצרי' שיעניק לו טעם מיוחד.

רבי שמואל לניאדו זצ"ל ממגורשי ספרד הפליג פעם באוניה, ופתאום מת אחד הגויים אשר שהה עמם באוניה. רב החובל החליט למכור את כל רכושו במכירה פומבית, ולבסוף נשאר פח אחד של דגים שאף אחד לא רצה לקנות. לאחר וחרב הרלי גריל באכילת דגים לכבוד שבת, לא רצה לוותר על מנהגו גם בהיותו באוניה, וקנה את הפח בכמה פרוטות. ויהי אך כשפתח הרב את הפח נמצאו בשורה העליונה דגים, אך מתחתיהם נמצאו מטבעות דגים, טובות לרוב והתעשר הרב עושר גדול, דוקא בשעת דחק, בעת היותו גולה מספרד. לימים שכנישו אנשי ארם צובה רב עליהם, שלחו למרן השולחן ערוך רבנו יוסף קארו זיע"א שיאול בטובו לבוא לכהן אצלם כרב, אך הדבר לא התאפשר למרן, והוא שלח להם בזו הלשון "אשלח לכם את הרב שמואל לניאדו שהוא איש שר כמונני". (ספר הזכרון נכסת עזרא עמוד ק).

מעשה שהיה בזמן החפץ חיים, ביהודי אחד שהיה חולה וסבל מחומות בקיבה, והרופאים אמרו שאסור לו לאכול דבר שנשתנה אחר הבישול. נגש אותו יהודי ושאל את רבינו החפץ חיים זצ"ל אם הוא רשאי לאכול חמין בשבת, כי הרי לפי דברי הרופאים זה יכול להזיק לו. אמר לו החפץ חיים: כשאדם אוכל לכבוד שבת, שבת היא מלווה וקוץ יאה לו שום היק. אבל היהודי הזה לא נחה דעתו, וחזר ואמר: רבי אבל אולי זה יזיק לי! אמר לו החפץ חיים, אם כך שאתה חושש כל כך צריך אתה לעשות את מה שהרופאים אמרו לך. ופירש את דבריו ואמר: אם אתה מקבל את דברי אביו כפשוטם, ומאמין בדבריהם באמונה מוחלטת, אין ספק שלא יהיה לך שום היזק, אבל אם אתה מפקפק בלבד, הרי השבת לא תגן עליך, ואתה חייב לעשות מה שהרופאים אמרו לך. (שלמם תנודו לרבי בן ציון פלמן עמ' 16ד). כמ"כ ידוע מהרה"מ שדנאברנא שהיה מצניע את הקוגעל של שבת, ואחר זמן רב היה מרפא חולים בזה.

הבן איש חי מביא מעשה שהיה בדורות הקדמונים בבגדאד עי"א. יהודי אחד המיר דתו לדת הישמעאנים אצל הממשלה, וכפי דתם לא תתקיים המרתו, אלא עד שיבוא חכם היהודים שבעיר וידבר עמו ביחידות (בארבע עיניים), באיזה דברים שירצהו לחזור בו, וכאשר זה ישמע דברי הרצויים של החכם יוסיבר ולא יקבל דברי החכם, אלא רק להמיר, אז תהיה ההמרה שלו חוקה שאינה תלויה בשום אונס וסיבה, אלא נמצא שהוא אוהב דתם בלב ונפש. ואותו היהודי בא אצלו לבסו שבעיר, וידבר עמו כמה דברים יקרים וטובים למשוך חכם לישראל, ולא יכול, אלא זה עומד עדין במדרו להמיר. וקודם שנסתלק החכם, בא יהודי אחד חבר של זה, והוא יודע שמקטנותו עריבים לו הביצים של שבת, אשר מניחים אותם על החמין של קדירה, ואוהב לאכול בכל שבת, קודש שבעה ושמונה ביצים, מחמת שעריבים לו הרבה, ויגש אליו ואמר לו: אם תמיר את דתך, מה תעשה בשביל הביצים של שבת קודש, כי זה העריבות על הביצים לא תמצא כי אם אצל היהודים שומרי שבת... ודבריו של זה, תיכף עשו פירות בזה האדם, וחזר בו מן ההמרה בשביל ביצים של שבת קודש.

מסופר על האדמו"ר מצאנז כשהיה בתקופת השוואה במחנה אושביץ, אף אותו שחיר על פתחי הצריפים בצהרי יום השבת ושאל בקול מתחנן מן מבני עמו מוכן להתחסד איתו, כי הוא מוכרח בשעה זו לקיים מנהג אבות ולאכול חתיכת בצל לכבוד שבת. וכאשר אורו עיניו משהושיט לו אי מי מעט גליד בצל ראויים לאכילה אשר השיג בדרך מופלאה ממטבח המחנה, פרש לו לא פינתו וישב, וככה שעות שלמות, עם הצלצ בידיו, כשעיניו העצומות וירדות פלגי דמעה. אושביץ היה המדרו השביעי בגיהנום של מטה, שאול תחתיה, שמה פיפרפו שלדי אנוש את פרפורי חייהם האחרונים, ענינ דם ואש ותימורות עשן התאבצו שמה לכל מלוא האופק. האדם באושביץ אשר עוד לא איבד צלמו, נאבק בצפרניו את מאבק הקיום הפיסי הגואש, ואת חזות הכל ראה בפרוסת לחם יבשה בלגיתם מים מלוחים, או בקצהו של דרגש מזוהם להשיבה. המוח המרוצץ לא היה מסוגל לחשוב על נושאים שמעבר לקיום הנפש הבהמית, והנה בתוככי אושביץ זו, התהלך אדמו"ר זי"ע כיצור עילאי שאינו מלמלא הדין, שכל הסובב אותו נוגע ואינו נוגע בו, שבתוך תוכה של התופת אין לו שום דאגה אחת, כי אם זו, מהיכן לקחת בצל לכבוד שבת. (לפיד האש). מתוך דברי חיים להרב יוסף חיים אליהו שליט"א.

ידיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל ערוך בדרך של שו"ת

שאלה: כיצד יכולה האשה לתרום להצלחת בעלה וילדיה בלימוד התורה? **תשובה:** בפרשתנו כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל. ונשאלת השאלה למה מוזכרות הנשים לפני הגברים, הרי הנשים לא לומדות תורה, הן רק מסייעות ללימוד הבעלים והילדים, ואילו הגברים שהם הלומדים והמקימים העיקריים של התורה ומצוותיה, ציוו אותם רק לאחמ"כ! מתוך ע"כ הרב וואזנר שישנו תנאי הכרחי וחיוני קודם לעצם לימוד התורה והוא יצירת האהבה והתמסרות לתורה בתוך הבית. כדי שאדם יוכל ללמוד במנוחת הנפש הוא חייב לקבל גיבוי מלא והערכה והערצה למעשיו מהסביבה. והכח הזה נתון אך ורק בידיה של האשה, שאם היא נותנת הרגזה ואוירה טובה ומקדישה כולה לתורת בעלה או ילדיה ומחדירה שאין דבר יקר וחשוב יותר מכן, הן מחוזה גורם מרכזי בהצלחת הלימוד של הבעל. והחזו"א היה אומר שאהבת תורה בכח **האם** לנטוע יותר מאשר האב. וברבינו בחי' כאן הביא דברים כע"ז.

שאלה: מהי הסיבה והטעם שבני ישראל הוכשרו לקבל את התורה? **תשובה:** אומרים חז"ל עם ישראל הוכשרו לקבל את התורה כשהיו אחד בלב אחד. כשהיו באחדות אז זכו לקבל את תורה, וכן לאור הגדול שניתן במתן תורה עם ישראל נעשה אז לעם, החולים התרפאו, וחזרו להיות כאדם הראשון קודם החטא, וזכו לנבואה, כי כ"א בפני עצמו לא ראוי אבל כשיש אחדות חופכים לנשמה אחת גדולה ואז זוכים לכל השפע הגדול עד חסדו העגל שנלקח מהם עניין זה. וכן משה זכה לעלות לשמים בזכות האחדות של עם ישראל לכמבאר בסנהדרין יא'. שכל עוד דחור לא היה ראוי לכך משה לא היה ראוי שתשרה עליו השכינה, ורק כשהיתה אחדות אז משה זכה לגילוי שכינה. עם ישראל נמדד בגדולתו על מני שאר האומות שכולם מרגישים ערבות זו לזה, והיינו כשיש אחדים באומה מריקיה או באוסטרליה של"ע נמצא בסכנה אז יהודי שנמצא במקום רחוק אלפי קילומטרים מצטער בעבור זה, בשונה מאומות העולם שאין להם שום רגש שלווה שקורה מעבר לים. וזוהי מצוות ואהבת לרעך כמוך כי כולנו כאדם אחד, וזוהי תמצית כל התורה שאמר ה'ל לאותו הגוי מה ששנאו עליך לא תעשה לחברך, כי עם ישראל הוא אחד. והשבח של ישראל אצל הקב"ה הוא מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ והיינו שאנו אחד, וכשיש אחדות השכינה שורה, ומצליחים במלחמות כמו שכתוב דור של אחאב למרות שעבדו ע"ז נצחו במלחמות משום שהיו באחדות. וזוהי גם מצוות לא תיקום ולא תיטור עם שוכנת הירושלמי היה חותך בשר בידו אחת ונחתך ע"ז ידו השנייה האם יעניש את הירד הראשונה ויחתוך אותה וודאי שלא, כי זה גוף אחד. וכמוכ"ז כשהשן נשכה את הלשון אדם לא יעקור את השן, כי זה גוף אחד. ואין ישראל נאגלים עד שתהיה בנייהם אחדות.

שאלה: כיצד עלינו להתייחס לערידות האדמה שהיו השבועי בטורקיה? וכיצד מומלץ לנהוג במקרה של רעידת אדמה חלילה! **תשובה:** הגמרא ביבמות סג. אומרת "א"ר אלעזר בר אבינא אין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל זה ע"ס גדול שעושה עמנו הקב"ה שמתרה בנו לשוב בתשובה ויש שהוא מביא פורענות על אומות העולם כדי שנתעורר מזה להבין שהגדשנו את הסאה עד שמגיע לנו לקבל פורענות, ורק בגלל חסדו הגדול הפורענות מגיעה לכתובת אחרת. ולכן עלינו להתבונן במה שקרה בטורקיה ונשמע קולה בארצנו ולהתעורר מזה. יחד עם זאת, מן הראוי לציין כי מי שנקלע חלילה למקום שמתרחשת בו רעידת אדמה עליו לפעול על פי ההמלצות שפורסמו על ידי העוסקים בנושא: השוהים במבנה אם ניתן, יש לצאת לשטח פתוח. אם לא ניתן לצאת מהמבנה תוך שניות ספורות, יש להיכנס לממ"ד ולהשאיר את הדלת והחלונות פתוחים, או לצאת לחדר המדרגות ולהמשיך לרדת עד ליציאה מהמבנה. רק אם לא ניתן לפעול כך, יש לשתב בפינה פנימית של החדר או תחת רהיט כבד ולהגן על הראש באמצעות הידיים. השוהים בחוץ יש להישאר בשטח הפתוח ולהתרחק ממבנים, מעצים, מכבלי חשמל ומפריטים שעלולים ליפול ולסכן אותם. הנוסעים ברכב יש לעצור את הרכב בצד הדרך לחכות בתוכו עד שרעידת האדמה תיפסק. יש להימנע מעצירה מתחת לגשר או על מחלף. השוהים בקרבת חוף הים יש להתרחק מחוף הים קילומטר אחד לפחות מחשש שיגיע צונאמי ויציק את החוף. אם לא ניתן לעזוב את אזור החוף, יש לעלות לקומה גבוהה של בניין קרוב.

שאלה: אדם שלומד ומתאמץ ללמוד את חלקי התורה האם יזכור את זה בשמים? **תשובה:** מובא בכמה מקומות בחז"ל שכל מה שאדם למד יזכירו לו בשמים ולכן כדאי לקבוע לימוד בכל חלקי התורה גם אם לא זוכר ממש כעת כאן בעוה"ז, והיה אומר רבי חיים קניבסקי שזה הכל אם עשה מה שיכול בשביל לזכור והיינו שהתחלל לכך ולהתאמץ לזה ומובא ברבי משה פינשטין שהכוונה היא שלמד 4 פעמים את הדבר.

שאלה: איזה עבירה קשה בפרשה אין המון העם נזחרים בה? **תשובה:** הזכרת ש שמים לבטלה. וז"ל רבינו יונה ביצערי תשובה ג, יג: ויש במצות עשה מן המורות שאין המון העם נזחרים בהן, כגון הזכרת שם שמים לבטלה, שנאמר "את ה' אלקיך תירא", ואמרו רבותינו זכרונם לברכה הוזהרו בה שלא להזכיר שם שמים לבטלה. ובאות סא כתב: ולא תחללו את שם קדשי זה מחייבי כריתות, כאשר יתבאר. ודע כי ההפסד והאבדון המצוי בנפשות המון העם, הלאו הוא על שפת לשון, כי הם מזכירים שם שמים

לבטלה, וגם מזכירים מבלי מורא, ועל ענין זה פרשו רבותינו זכרונם לברכה. ובפלא יועץ ערך ברכות כתב: בברכה ה' צריך לזוהר מאד שלא לבדך ברכה שאינה צריכה או ברכה לבטלה שעובר על זה תשא וזה ימצא בעם הארץ שרוצה להיות חסיד ולבדך על כל דבר ודבר לפעמים המה כשלו ונפלו באיסור ברכה לבטלה או ברכה שאינה צריכה וחולך את כממים יחכם. ובערך שם שמים כתב: ובכלל הזהירות שלא יאמר הברכות ותפילות חטופות וקטופות דשמא אינו יוצא י"ח ונמצא שהזכיר שם ה' לבטלה וחרדה ילבש בהזכירו שם שמים כל עצמותיו יאחזמו רעד כי כל העלוינים רועשים ורועדים בהזכירם שם השם איום ונורא.

שאלה: מה הסיבה שקשה לאדם להתמודד עם הצרות שלו? **תשובה:** הרב שטינמן היה אומר שאחת הסיבות העיקריות המונעות מהאדם להתמודד עם הבעיות והצרות המתרגשות לפתחו, היא משום שסבור שהצרה תשאר אצלו לעולמים, ובאמת הדבר אינו כך, ולכל הלאות של האדם יש סוף ויש גבול, ואילו היה יודע שזה דבר זמני, שבעוד זמן מה יעבור, היה לו יותר קל להתגבר על כך. בכל התלאות העוברות על האדם בחייו, היום פלוני ושלט ע"ז, ולמחר מתהפך הגלגל לאידך גיסא. בערב ילין בכי, ולבוקר רינה, וממילא אין לאדם להתפעל ממצבו הנוכחי בו הוא שרוי, משום שהדברים משתנים ומתהפכים במהירות, ואם בני אדם ישימו לב לבבם דבר זה הרי ימנעו מעצמם משברים נפשיים רבים, ולא יפלו ברוחם, ביודעם שלכל צרה יש זמן וקצבה, וכעבור תקופה הכל יתהפך לטובה בעזרת השם. מתוך קו שיח יצחק שיעורי הרב זילברשטין 3760582-04

שאלה: איך אדם מגיע למנוחת הנפש? **תשובה:** כידוע לכל אדם ניתנו משמים כוחות ושלוחות בבריאה. איך אדם יודע מה ניתן לו? לכל אחד יש איזה שהוא זמן שהוא מרגיש שהדבר הזה זה השליחות שלו, וזה ע"י הכשרון המיוחד שניתן לו ואין אותו לאף אדם אחר. ואפי' שכל התחלות קשות, אם נעשה זאת בשלימות נפשו ונאמי על מנוחתה. אבל אם יתחמק לעולם לא תהיה נפשו שלווה, וכמו שהגוף רעב אם לא נותנים לו אוכל, כך הנפש תישאר רעבה כל זמן שלא עושה את תפקידה.

שאלה: מהו שנת ... לפ"ק ומהו לפ"ג? **תשובה:** פרט קטן הכוונה היא שמוזכר כאן רק מניין השנים בלי האלפים דהיינו תשפ"ג. ופרט גדול זה שאנו מזכירים גם את מניין השנים הגדול דהיינו תששפ"ג. ונפס"מ שלפעמים כותבים הספר ייצא בשנת ... בגמיתקו"ש כדי לבדוק מה באמת השנה האם הכוונה היא למשל לתשנ"ד או להתשמ"ט כותבים לפ"ק או לפ"ג? וכך יידע הקורא איזה שנה זה שייך.

שאלה: אנשים הנמצאים הרבה בבית, על מה צריכים להקפיד בימים הקרובים הללו כדי להישאר בבריאות איננה? **תשובה:** כידוע כשקר הגוף משתוקק ליותר פחמימות, וכשאוכל הרבה גם כשהמאכלים הם בריאים זה יכול להזיק לגוף, ודין זה מופיע ברמב"ם בכמה מקומות (ובעיקר בדיעות טו) וכן בקיצור שו"ע, והם מביאים מדוע זה בעיה, כי כשאוכל הרבה אז מערכת העיכול לא עובדת כראוי, ונוצרים הרבה רעלים בדם, ומחלות שונות ומשונות. והוסיק הרמב"ם שזה גורם אף למוות חלילה, כי הגוף הוא כמו מכשיר חשמלי, למשל מייבש כביסה, אם תדחוס לתוכו הרבה הוא לא יפעל את פעולתו כלום. בסופו של דבר, החורף אמנם מספק לנו שלל תירוצים, אך הקפדה על שתייה מרובה, בחירת מאכלים עם ירקות ודגנים מלאים, פירות הדר, וכן אוכלת חם חורף טוב מוציין, אך הכל הוא בלי לדחוף יותר מדי לגוף, ודברים אלו יעזרו לנו לשמור על משקל ובריאות. **עוד מובא** בקצו"ש שאדם צריך לגור במקום מאוורר וע"ז יזכה לאריכות ימים, וכן כשקר ויכול, כדאי להשתדל לישון עם חלון פתוח אפי' טיפה, ובחורף כשקר מדי ואין לו חימום מספיק, ישאר לכה"פ חלון בחדר אחר או במטבח כדי שהבית תאוורר, וכשיכול לאוורר יותר את הבית. והדברים אמורים בפרט כשש בבית מישהו חולה או כדאי לאוורר לפחות פעם ביום את חדרו של החולה ואז שיהיה בחדר אחר כדי שלא יצטנן, כי אם לא מאוורר את הבית הוא מתמלא בחיידקים. ויש להוסיף היות וישנם ילדים שגונבים קשה לשינויים הקיצוניים במזג האוויר וירידת חום הגוף (היפותרמיה), היא תופעה שכיהא בחודשי החורף, בקרב תינוקות וילדים הרגישים יותר לטמפרטורה נמוכה בסביבה שבה הם נמצאים. בדרך כלל עובר זמן עד שמוחים כי מדובר בירידת חום הגוף, אולם לתופעה זו עלולות להיות השלכות רבות על פעילות הגוף, קצב הלב והתפתחות יוהמיים. לכן חשוב מאוד להקפיד ולשמור על טמפרטורה מתאימה בבית עלו לבוש מתאים בחוץ. ככל שהגיל צעיר יותר, הסיכון לירידת חום הגוף גבוה יותר. מאוד חשוב לזכור, כי בכל גיל קיימת סכנה של איבוד חום הגוף, ושהתופעה נגרמת כתוצאה מחשיפה לסביבה קרה. ניתן לזהות את הירידה בחום הגוף אצל תינוקות עד גיל חודשיים על ידי סימנים כגון: אפסיות ושינה. אצל תינוקות ופעוטות עד גיל שנתיים התבטא התופעה בבכי וישנוניות. כמבצים אלו יש להפשיט את הילד ולחשף על גופו כתמים אדומים וכחולים. חובה לחמם את החדר לפני הסרת בגדי התינוק. ילדים בני 3-4 שנים, עלולים להתלונן על כאבים בכפות הרגליים והידיים, ויש לבדוק היטב את הגופיים של הילדים ולבחון האם קיימים בהם שינויי צבע. בכל גיל יש לשים לב לתופעה של עור קר באזורי החזה והבטן, בליווי סימנים המאפיינים את גיל הילד שיכולים להעיד על היפותרמיה. ובמידה והם מופיעים - יש לפנות מיידית לבית חולים. בכל המקרים חובה לדאוג

לחמם היטב את הילד ולהלבישו בלבוש חם ובשמיכה. יש להלביש לתינוק בגדים חמים מאוד, אך להלבשת יתר מסוכנת ועלולה לגרום לעליית חומה של התינוק ובמקרים נדירים למוות בעריסה. לכן יש לבחור בגדים חמים ונושמים, כמו כותנה או פלנל. כשיוצאים החוצה, מומלץ לכסות התינוק בשמיכה, ואם קר מאוד להלבישו במעיל וכובע. בלילה קר יש לכסות התינוק בשמיכה חמה וקלה.

שאלה: מה הילד צריך לראות בחורים שלו? **תשובה:** דמויות על. והיינו לפני שמתחילים בחינוך עלינו להיות גדולים וחזקים בעצמינו כדי שנוכל להחדיר את מה שקיבלנו מחורינו ואבות אבותינו לדורות הבאים. ומנהיג זה אדם שנותן את כולו לילדים וחושב תמיד על השני במה הוא יכול להקל עליו. וצריך להיות חורה שמעריכים אותו ורק כך הוא יכול להנהיג את הבית ולהנהיל בדברים. ובדאי לא יתכן שאבא ידרוש מהילד משהו שהוא אינו מתנהג כך, היינו אבא לא יכול לדרוש מהילד שישאר עד סוף התפילה, כשהאב עצמו אינו נוהג כך. עוד דבר, המכובדות של האבא היא חלק מהדמות. היינו כשהאבא מסתובב בבית כמו בחוף ים או הוא לא דמות בשביל הילד וכדברי רבי יוחנן ב"ק צא. שהגב זה כבוד האבא. וכן אבא שמבדך ברהמ"ז בזבנג, או מפטפט בתפילה, הוא לא מכובד בעיני ילדיו וממילא יקשה על האבא להחדיר ערכים.

שאלה: מה צריך להזהר מלומר לילד? **תשובה:** צריך להזהר מלומר לילד אתה ילד ער, ולעומת בזה מאוד. כי ילד ששומע שהוא רע זה גורם לו לפחדים, כי מכיוון שהוא רע א"כ מגיע לו עונש, ועונש מבחינתו יכול להגיע ע"י חתול או אפי' יונה, כי ילד לא מבדיל וברגע שהוא רע נדמה לו שהוא צריך להינעש מכל כיוון. ולכן מה שכן נעשה, יאמר לילד שהוא ילד טוב אך כעת הוא טעה וכל אחד טועה, וישתדל שבפעם הבאה זה לא יקרה. מה שהילד צריך זה גב והבנה למצבו, ברגע שיש לילד מישהו שמבין את זה נותן לו גב ועוצמתי ומוציא אותו גם ממציבים הכי קשים.

שאלה למחשבה: אם היו מציעים לאדם 2 אפשרויות, באחת. הוא גביר הגביר של העיירה, יש לו בית רחב ידיים, הוא בעל קצת גדול וחסר לו כלום. מאידך, כאשר הוא עולה על יצועו, למשך 12 שעות ביבמה, הוא חולם שהוא עני, מסובל ביסורים, אין לו לחם לעצמו וילידים שלו, רודפים אותו נושים, אין לו לא יום ולא לילה. **באפשרות השניה,** כשהוא ער, הוא עני כנ"ל, ומאידך כשהוא ישן הוא עשיר כנ"ל. האם באמת יש עדיפות להיות גביר ביום, ששכל מקרה גם תחושת הגביריות שיש לגביר, הוא ג"כ ענין של דמיון, ואין הבדל אם הוא מדמיון ביום או בלילה. יש בנותן טעם לספר את סיפורו של הגביר האדני בשעתו אדמונד דה רוטשילד, שהיו לו כל מנעמי עולם בזמנו, אולם לא הגיע לקצה קצחו של עני בן דורינו. היה לו בבית תנור פחם, רצפות בודאי לא היו לו, בכרכרה שלו לא היה מזגן כשהסיטוסים התייעפו, הוא נאלץ לנוח איטם, האוכל של העשייה, היה בודאי לחם עם כל סוגי הירקות אבל לא יותר מזה וכו' וכו'. וכל זה לא הפריע לו להרגיש הגביר של העיירה, ומאידך עני בן דורינו לא ירגיש עשיר כבזה סוג של אושר כי יש לו יותר מזה. הרי לו שתחושת העושר והעוני, מתנהלת במחשבה.

רעיונות שנשלחו השבוע. יש להימנע מלקרוא בשבת:
א. איך מבישים נעלים שהתרטבו שמצוי מאוד בימים גשומים? יתחנן דפים מעיתון וידחוס לעל הרבה, עד שהעל תהיה מלאה ודחוסה פעיתונים, יעשה כך בלילה, ובבוקר הנעל יבשה גלאט. בדוק ומונסה פעמים רבות, וכן לשעה זה ג"כ עוזר מאוד.
ב. מה לעשות שהקשר של הנעליים לא ייפתח - לאחר הקשירה הרגילה לוקחים את 'האוזניים' של השרוכים ומבצעים קשר נוסף (לגבי שבת שכי"א ישאל את רבנותו) .ג. ופטנט נוסף:)מי שקדח חור בקיר והחור יצא יותר גדול מהדיבל מה יעשה? פתרון פשוט: יקח קיסם עץ ויכניס בחור ואז ישים את הדיבל וזה נתקע הכי חזק שיש ואם זה עדיין גדול ישבור קיסם שנייה שיהיה כפול וכן על זה הדרך כמה שצריך, ואחרי שתוקע הדיבל ישבור את מה שבולט מהקיסם.
ד. רציתי לומר פתרון לגיהוקים אבל פיתרון פיתורני סוף כל הפיתרונות חשוב לי להדגיש שלי היתה בעיית גיהוק ברמה של חודש ברוץ וזה פטנט שאני משוקר ואין אדם בעולם שעשה אותו ולא נושע על קצת מצחיק אבל 100% לשבת, לפסק קצת רגלים, ללגום מכוס מים, לא לבלוע, לכופף את הראש עד שהוא יכנס בין הרגלים ואז לבלוע.

התורה חסה. למי שיש פתרונות לבעיות המופיעות כאן נא לשלוח אותם בשבועי העלון ויזכה בכך להקים מצוות ואהבת.
א. רצינו לשאול איך אפשר למנוע לעצור משערות לבנות לגדול ולהתרבות (בראש) כלומר איך לטפל בזה האם יש עצה בדוקה מניסיון?
ב. משהו יודע פתרון לרוכסן של מכנסים שנתקע באופן קבוע בכל פעם שפותחים, (קורה בדי"ח ברוכסן עבה).
ג. אני מחפש פתרון למצלמה שהפסיקהלעשות צילומים ברורים אם יש למישהו פתרון.
ד. מה אפשר לעשות לאברך שהמספר שלו במשקפיים כל הזמן עולה.
ה. אשמח לפיתרון מגהץ קיטור של חברת טפאל שאינו מוציא אדים והתורה של חוסר במים מהבהבת אף שיש מביכל מים.
ו. מה הפתרון לאבנים בכיס המרה שגורמים להתקפי כאבים עזים?

הלכות הקשורות לפרשה ועוד הלכות שונות.

ברכות בשבע ברכות הורה ללמוד מסכת כתובות דף ח. שם מוזכר השבע ברכות והיה קורא ועם שם. **האם יש לעמוד בקריאת עשרת הדברות.** וה"ה באו ישיב וכן ביג' מידות בתענית ציבור! ידוע שהרב אלישיב מאוד הקפיד בזה שלא יעמוד ואף אם כולם עומדים הורה שאין לעמוד משום שהיו כביכול שיש מדרגות בתורה שהם יותר ויש שהם פחות. אמנם מי שעומד בכל קריאת התורה יכול לעמוד אך מי שלא עומד דעת הרב אלישיב שאין לעמוד כלל. שיעור מרן הגר"שי ברכות.

חידות

(יח ו) ויצא (יח ז) וישב (יחי ג) וילך (יח כז) ויקרא (יט ג) במדבר (יט ב). ג. נשרים (יט ד) ושורו וחמורו (כ יג). ד. סקול יסקל (יט יג) ירה יירה (יט יג) שמוע תשמעו (יט ה) מות יומת (יג יב).

חידות תורניות ומהפרשה: א. איפה בתפילה אומרים 'למה היא באה? ב. היכן בפרשה כהנים לא מזרע ארץ? ג. איך יתכן מי סופית באמצע מילה? ד. בפרשה הר סיני, יש חז"ל מה ענין שמיטה להר סיני והתשובה ידועה. מי יודע מה ענין יובל להר סיני? ה. איזה חפץ מזמין האבות מופיע בפרשה? ו. היכן מזכירים בקריאת שמע 'שמך? ז. בפרשת 'יתרו יתרו קרא רעואל. מי עוד נקרא רעואל בתנ"ך? ח. איזה אות חסרה מעשרת הדברות בפרשה? ט. היכן בפרשה מוזכר 'אלפים' לא בהקשר לשרי אלפים?

תשובות: א. בסוף אין כאלוקינו, 'בורית כרשינה- למה היא באה, כדי לשרות באה את הציפורן. ב. סוף הפרשה כהנים= ביכורים. ג. בסוף ההפטרה השבוע 'לסרבה המשרה'. ד. פרק יט' פסוק יג, במשך היובל המה יעלו בהר. ה. שופר הר סיני זה מאילו של יצחק. ו. פרשה סיני 'דגנך תירשך ויצהרך', יצרה זה שמן. ז. רעואל בן עשיו ובשמת, אליסף בן רעואל- נשיא שבת גז, דברי הימים א' ט' ח' רעואל בן יבניה. ח. גמ' קידושין שאין אות טי בעשת הדברות. ט. פרק כ' פסוק ו' 'עושה חסד לאלפים'.

המיועדים לאלו שיש להם מזה תועלת כשהם חולים

אבי המיועדת לשדכן: אתה יכול להגיד לצד השני שאני נותן לבת שלי דירת שלוש חדרים חזית עם נוף ושתי מרפסות - השדכן: אוהו, יופי. זה יעזור מאוד. איפה הדירה? - אבי המיועדת: עדיין לא החלטתי איפה. כשאחליט, אתן.

איזו הגדרה משפילה אפשר להטיח בפוליטיקאי יותר מאשר "אתה פוליטיקאי קטן"? - "אתה פוליטיקאי גדול".

שף שרגא: "אין ביצה קשה, יש ביצה שקשה לה".

מבצע: חבילת וופל לימון ב-100% הנחה.

מתפלל יקר: בבית הכנסת שלנו מדברים אך ורק עם הקב"ה.

התינוק החדש שלנו לא בכה בלילה. הוא פשוט לא הרגיש טוב.

מישהו יודע מהו מקור המנהג לפזר מטטריות שבורות על המדרכה בימות הגשמים?

היכן ניתן להשיג את העלון

יצחק. **ברחובות** בשיבת מאור התלמוד, אצל הבחור החשוב ישי רות נ"י. **בירושם** אצל האיש שלא אוכל כלום לפני התפילה רבי מיכאל גולדנברג שליט"א. **באופקים** בבית הכנסת זכרון אליהו. **בקרית גת** בחי"כ שומרי אמונים ובביכ"נ קרעטשקף מיום שישי. **בחולון** יחזקאל בבית כנסת המרכזי. **באשדוד:** בבית כנסת החיד"א רובעג אצל גדול מזכי הרבים בדורנו רבי יצחק משענייה שליט"א **בעוצם** בשיבת נר זרח ע"י מרא דקדשים בשיבה רבי שמואל הונסלברג שליט"א. **ברכסים** אצל האיש שהוא לא אוכל לפני התפילה מעולם רבי יוסף המאירי שליט"א כולל נר ישראל גבעה ב. **ברעננה** אצל משפחת זכאי המיוחדת והנפלאה רחוב נעמי שמו 9/5 טלפון-052-6903395. **בפתח תקווה** בבתי הכנסת בני דוד: אוהל אברהם. שירת מרים. קהל חסידים. בעש"ט צאנו גור ויוצאי תברון, ע"י רבי יואל פינהנדלר שליט"א. וכן בשיבת אור ישראל וכן בשיבת עטרת שלמה. **בראשון לציון** אצל הנ"ל: וכן בעיר **אלעד** בשיבות כנסת יחזקאל ותורה התפארתה ובישיבת הר"ן ע"י רבי יואל פינהנדלר שליט"א. **עוד באלעד** בבית הכנסת עמק החלכה ע"י האיש המופלא ציס"ע רבי יצחק רבי שליט"א. **בצפת:** בהיכל ישיבת צפת ע"י האדם הכי משוכנע שיש רבי אברהם לויסון שליט"א. **בקרית אתא:** בבית הכנסת מאקואו ירושלים 3 ע"י הבחור המפורסם בצדקותו דעיו לגדולות אהוב הבריות ע"י וכן בבית הכנסת של הקהילה החרדית בקרית אתא רחוב כצלסון 5. **ברמת השרון** אצל האיש הכי מוצלח שיש רבי דניאל פוסטבסקי שליט"א בבית הכנסת מורשת אבות וכן בבית הכנסת המרכזי גאולה ישראל וכן בבית הכנסת וכולל הוד צבי.

בפרשתנו כי לא ינקה ה' את אשר ישא את שמו לשווא. אדם שלומד גמי ומוזכר בה פסוק האם יכול להזכיר שם השם תוך כדי קריאת הפסוק אפי' שמוזכר רק חצי מהפסוק? המהרש"א בברכות ו. כתב שמוזכר להזכיר שם השם בשעת הלימוד, אמנם בסנהדרין קד: כתב המהרש"א לאסור להזכיר שם השם. ולמעשה נחלקו בזה גדולי הפוסקים. המג"א אר"ח רטו, וכן בברכי יוסף כתבו לאסור. ואילו השואל ומשיב וכן היעב"ץ והאבני נזר התירו וכן נהג רבי יוסף חיים זוננפלד כשהיה מסתפק האם יש לומר

שינון הפרשה. תשובות ע"פ ה' א' - ב'. התשובות בסמוך לשאלות. מיועד גם לילדים: א. שמו של בן משה? אלעזר. ב. על מה ד' פקד עון אבות? על - בנים. ג. מה אסור לבנות את המזבח? גזית. ד. המשך: ויאמרו אל משה - דבר אתה עימנו. ה. את מי שפט משה לבדו לפני עצת יתרו? את - העם. ו. שר מפורסם על הפרשה- ויענו כל העם יחדיו ויאמרו כל אשר דבר ד' נעשה. ז. מי עוד אכל בסעודה עם יתרו מלבד אהרן? זקני ישראל. ח. מה היה יתרו? חותן משה. ט. יתרו אמר למשה שהדבר שהוא עושה לא - טוב. י. כבד את אביך ואת אמך למען - יאריכון ימך. כ. הקב"ה נושא אותנו על: כנפי נשרים. ל. מה יקרה לנועג בהר? לא יחיה. מ. ואתם תהיו לי - ממלכת כהנים. נ. למי מדברים בלשון רכה? נשים. ס. איך נקרא בתורה אוצר חכמי? סגולה. ע. איזה קרבן כולו מולא? עולה. פ. שם נוסף ליתרו- פותאל. צ. איזה גרושה הוחזרה בפרשה? ציפורה. ק. מה השמועה 'שמע ובא' ? קריעת ים סוף. ר. מהיכן יודעים שהסומא יתרפא? כי כתוב וכל העם - רואים את הקולות. ש. כמה שרי עשרות היו? ששים אלף. ת. היכן מובא האיסור לגנוב ממוך? לא תגנובו

חידות פרשת שבוע מאת רבי יאיר נוסבכר: א. שמות ספרים בפרשה? ב. 7 פרשות בפרשה? ג. 3 בעלי חיים בפרשה? ד. 4 פעמים כפל מילים בפרשה?

תשובות: א. אבי עזרי. בית יעקב. יוגד משה. חסד לאלפים. מזבח אדמה. מזבח אבנים. ב. יתרו (יח א) בא

הגיגים

פרופ' מואב שונא-ציון: הרי כל בר דעת מבין שרעידות האדמה שהורגשו במדינה בעקבות המהפיכה המשפטית הן לא אירוע פוליטי. מה עוד צריך לקרות כדי שכולם יבינו עד כמה המהפיכה המשפטית הזו מסוכנת?

מבצע מיוחד לתורמים בעין יפה: כפל ישועות והצלחות לתורמים בשתי עיניים יפות.

כשאני אהיה סבא הנכדים שלי יאהבו אותי כמו את סבתא.

רוצה ליהנות מבריאות טובה? תהיה חולה. רק מי שהיה חולה והבריא יכול לדעת עד כמה נעים התענוג של להיות בריא.

במקום שהקופה הציבורית תממן יועמשית לייצג בממשלה את עמדות האופוזיציה, לא עדיף לחוקק חוק שיו"ר האופוזיציה הוא גם היועמש של הממשלה?

מלפפון חמוץ בלי קוגל כמו כיפת-בנט בלי בנט.

הרגע הזה שאתה מסיים לחצות את הכביש בירוק וברגע האחרון אתה מתחרט ומחליט לחזור אחורה אבל אז הירוק כבר התהפך לאדום.

ניתן להשיג את העלון בבני ברק: צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב סופר מצד שמאל של הכניסה, בקופסה בפינה בחצר ברחוב סוקולוב 23. **ובבית המרכזי מניין אברכים - פרדס חץ** רחוב אבוחצירא 9, **ובכולל 'מורשה ודעת' (בית כנסת הגדול)** בספריה בקומה ראשונה (תחרון) בכניסה המערבית בקרטון בארון למטה. וכן בשאר המקומות אצל המפיצים הקבועים ובראשם **רבי ידידיה זר שליט"א - משפחי הרב זר:** שהוא הולך עם קוצץ ציפורים בכיס תמיד גם במקומות שאין עירוב ביום חול, והכל בגלל הסכין הקטנה שיש בקוצץ והוא משום שמא יפגוש עמלק ויוכל לקיים בו מצוות מחיה בהידור רב. **אין לקחת יותר מעלון אחד בשום מקום ללא אישור.** כמו"כ ניתן להשיג את העלון **במודיעין עילית** (לא כמות) החל מיום חמישי בערב בשעה 7:36 בכניסה לחנות ש.מ.ח. - שרותי משרד רחוב רשב"י 49. **כן ניתן להשיג בהר יונה נוף מענינות.** **כן ניתן להשיג בירושלים** בישיבת מיר אצל אצל רבי בן ציון פלמן בימי שישי כשהיה חולה והוא היחיד שרבי בן ציון פלמן שאל אותו לפני שנפטר האם הוא זקוק לאיזה עזרה, והוא ענה לא, הוא קיבל ממנו את ההלכות הכי מענינות. **אצל רבי שמחה הקבוע שליט"א,** שהוא היה קבוע אצל רבי בן ציון פלמן מאוד כשאומר ש"ש שלא יהי לבטלה רבי דוד רוטשילד שליט"א או אצל האיש בעל לב הזהב, הדמות של ישיבת מיר רבי אבי שרמט שליט"א שהוא מקרין הארת פנים נדירה. **בבית שמש** אצל האיש שמענע את השבת ברמה לא מצויה רבי נחום זכריש שליט"א בבית הכנסת אור אליהו. **וכן** בשיבת מרן הגר"מ שטרנבוך - חבקוק הנביא 7 רמה ג'. **בנתיבות** ב'בית בוכריס'. ובבית

עם בא הרוח החזקה יש לעורר על הלכה לא ידועה: משנה בברכות ובשו"ע ומשנ"ב רכז ד שעל רוח בזעף יש לברך שכחו וגבורתו מלא עולם. ושלא בזעף מברך מעשה בראשית. ראיתי לאחרונה קונטרס מפואר שיצא ע"י הרב מושקוביץ עם הכרעת פוסקי זמנינו והכריעו שם שכל שמתנענעים האילנות צריך לברך מעשה בראשית ופוסקי זמנינו אמרו שאפי' אם צריך להחזיק את הכובע שלא יעוף יש צורך לברך מעשה בראשית.

חידות כלליות וילדים: א. שעון שפועל לכיוון ההפוך. והנה ביום שישי כיוונתי את זה לשעה 4 כמה פעמים במשך העשרים וארבע שעות הקרובות זה הראה את השעה הנכונה? ב. כיצד אפשר לנפץ ביצה שלימה על שולחן חשוף מבלי שיתרטב כמלא נימה? ג. איזה דבר חוצים והוא נשאר שלם. ד. איזה נייר נמצא בשימוש בכל בית ויש אותו בכמה סוגים והוא שימושי מאוד ונצרך לכולם? ה. איזה ירקות לא אוכלים אותם כמות שהם חיים אלא מבשלים אותם וכדו? ו. איזה אבקות יש? **תשובות:** א. 5 פעמים. בעשר בלילה ובבוקר וכן בארבע בלילה ובבוקר וכן בארבע שעות. ב. ביצה קשה. ג. את הכביש חוצים והוא נשאר שלם. ד. נייר טואלט. טישו. ה. תפוז, קישואים, חצילים, חיתים, שעורים, בטטה, דלעת. ו. אבקת מרק, אבקת שום, אבקת כביסה, אבקת אפיה.

חידון משמעויות מילים לפרשת יתרו. ה' משמעויות למלה חתן.

חתן - אבי בן או בת הזוג. "וישמע יתרו כהן מדין חתן משה" (שמות יח א). **חתן - מי שנשוי לבת החותן.** **חתן בעקבות חתן.** "כי חתן בית אחאב הוא" מצודת דוד: "כי חתן" - רצה לומר על ידי החתן באה לו קורבתו עמהם כי אביו היה חתן בית אחאב (מלכים ב' ח כז). **חתן - מי שלכבודו עושים את האירוע או השמחה.** חתן הבר מצווה. חתן תורה. חתן השמחה.

ילד נכנס הביתה בבכי: עמדתי במדרכה ממש ליד השולית שבבכיש ועבר שם אוטו גדול, אבל פתאום הוא התחיל לנסוע לאט ובכלל לא השרפץ עלי.

הצעת ייעול לגמ"ח עזר לילודת- גמ"ח מתנדבות לעשיית קוקו... בין השעות 7:30 עד 8:30 בבוקר.

פגשתי מישהו ממחלקת הנדסה בעיריית בני ברק בנוגע לרעידות אדמה הוא טוען שבני ברק הכי בטוחה . חשבתי על זה , הוא צודק גם אם בניין ירצה ליפול אין לו לאן

תודה אדירה מאוד לכל מי שקורא את העלון ולא קורע את העמוד הקידמי. אני מעוניין להודות מאוד לאיש שכל מי שמכיר אותו הוא אומר עליו שהוא האדם הכי מושלם שיכול להיות בר אנוש בדורנו האדם המושלם בתורה יר"ש מידות אצילות הארת פנים אהבת הבריות ומזכה הרבים וכו' וכו' ה"ה **רבי נתן וינגרטן שליט"א** ראש ארגון דרשו ואדם טוב באמת.

בחדרה בכולל אדרת אליהו בראשות הרב נתנאל יקותיאל רחוב הגדוד העברי 13 **בלוד - אחיסמך.** בחנות בראדרס רחוב הרב אלישיב 5 גני איילון. **בכרמיאל** בישיבת רינה של תורה אצל הבח"ח והאהוב ישי שוב שליט"א

במנצ'סטר אצל רבי שמואל א. הורביץ שליט"א: +447425793110. **בארגנטינה:** בקהילת שובה ישראל במקום המיועד לעלונים.

לקבלת העלון בפקס יש להתקשר לטלפון: 03-61803383.

כמו"כ העלון נמצא ביכל העלונים' בעיצוב בשם 'לבית התורני'. וכן העלון (מלבד ההערות שבסופו) מופיע ב'קובץ גליונות'.

ניתן להוריד את העלון בעמדות קול הלשון וכן את העלונים של כל ארבעת השנים האחרונות. הדרכה: נכנסים לקול הלשון. מקישים על חיפוש ברנים. לכתוב מערכת שבת. מקישים על פתח תיקיה. מקישים על תיקיית הורדת גליונות. מקישים על לבית התורני. ומורידים מה שרוצים. **כמו"כ ניתן להשיג במייל:** 456alon@gmail.com

יש לדייק במייל ולכתוב קודם 456 ואח"כ 456alon@gmail.com

להשתתפות בהוצאות העלון לפנות: 0527633431 או ב'נדריס פלוס' - רשת הכוללים פרדס כץ-עלון, (שלוחה 2422). זכות הרבים תלוי במסייעים! אפשר לשלוח משם הודעות.

ניתן להשיג את העלון בכתב גדול במייל הנ"ל.